

po državljanskih zakonih glede verske vzgoje otrok ali bodo šle pripadnikom pravoslavne veroizpovedi,

2. da ne bo nikoli in na noben način oviral svoje katoliške žene v izpolnjevanju njenih verskih dolžnosti in pri katoliški vzgoji otrok iz njunega bodočega braka,

3. da bo prepustil svoji ženi popolno svobodo živeti po katoliški veri in odstranil vsako nevarnost odpada svoje žene od katoliške vere, torej tudi nevarnost, ki bi izhajala ne le od njega samega, ampak od koderkoli.

§ 2.

Nevesta C. Č. sprejme to slovesno zavezo ženina A. B. z izjavo, da je njena trdna in neizpremenljiva volja ostati zvesta katoliški cerkvi, njene predpise in zapovedi natanko, vestno in nepretrgoma do smrti izpolnjevati, ter vse otroke, ki bodo rojeni iz braka z A. B., dati krstiti po katoliškem obredu in jih kot člane katoliške cerkve vzgajati v rimsko katoliški veri — in to tudi, če sama kedaj odpade od katoliške cerkve, vsled česar se izrečno odpove vsem onim pravicam, ki ji v tem primeru po državljanskih zakonih glede verske vzgoje otrok gredo ali ji bodo šle.

§ 3.

Pogodbenika se zavežeta to pogodbo ves čas obstoja njune bračne zveze obdržati neizpremenjeno z izjavo, da je vsaka izprememba te pogodbe vže vnaprej nedopustna in neveljavna, ter dovolita končno, da sme drug drugega na izpolnitev te pogodbe tudi oblastveno, zlasti pa sodnim potom prisiliti.

V K..., dne

podpisi — legitimacija.

Pravica notarjev do odvetniških pristojbin v spornem zastopanju v lastni zadevi.

Zakon z dne 26. marca 1890 drž. zak. št. 58 določa v § 4, da velja odvetniška tarifa tudi za notarje v onih poslih, za katere so oni upravičeni.

Na podlagi cit. zakona je judikatura brez izjeme priznala notarjem in njihovim namestnikom (substitutom, kandidatom) v spornem postopanju enake pristojbine kakor odvetnikom. (Odločba vrh. sodišča 13. jun. 1900 št. 8321 zb. 255 dr. Wagner 326, 23. decem. 1902 dr. Wagner 385 i. dr.).

Na podlagi cit. zakona (§ 1) so bile izdane ministerialne odredbe (zadnja 3. jun. 1909 št. 82 d. z.), v katerih se je določala in izpreminjala odvetniška tarifa. Ta tarifa je pojasnila zakon v tem, da velja ne samo za zastopanje strank, marveč tudi za zastopanje v lastni stvari odvetnika (§ 17 cit. odredbe).

Nato je v judikaturi nastal dvom, ali gredo tudi notarjem odvetniške pristojbine v zastopanju v lastni stvari. Vrhovno sodišče je to v par primerih (odl. 11. decembra 1906 dr. Wagner 478) zanikalo, češ, da je cit. naredba poznejša, a navaja samo odvetnike, ne notarjev.

Praksa se večinoma na to ni ozirala; kajti naredba ne more izpreminiti zakona, ki podeljuje notarjem enake pravice kakor odvetnikom brez razlike zastopanja v lastni ali tuji stvari.

V naši državi se cit. zakon ni izpremenil, pač pa je bila izdana s posebno naredbo min. pravde z dne 14. okt. 1922 št. 43.713 Ur. l. št. 356/22 ozir. 48.816 Ur. l. št. 358/22 notarska oziroma odvetniška tarifa. Odvetniška tarifa je sprejela cit. § 17 kot § 15. Notarska tarifa je pa v § 19 določila, da velja tudi za notarje odvetniška tarifa, ako notarska drugega ne določa.

S tem je odstranjen omenjeni dvom judikature. Kajti ako velja za notarje odvetniška tarifa, velja tudi njen § 15, zlasti, ker se je notarska tarifa v celem obsegu brez izjeme in izrecno popolnila z odvetniško, kar prej ni bilo dovolj jasno izraženo.

Po § 28 c. pr. r. se smejo notarji v lastni stvari zastopati na vseh treh stopnjah in na I. stopnji smejo z dotičnimi omejitvami zastopati tudi stranke celo pridobitno. Ker pa temelji eksistenca notarja na uporabi njegovega poklica, časa

in truda, zakaj naj bi on kakor druge ne smel odplatno zastopati tudi sebe.

Stranke s tem niso nič na škodi, marveč še na dobičku, ker je informacija v lastni stvari lažja in cenejša, kakor v tuji.

Kako potrebna je zaznamba spora pri zastavljenem zemljišču (20 z. z.) za poznejšo zaznambo izvršljivosti terjatve po § 89 i. r.?

F. S. vložil je pri okrajnem sodišču v L. proti Janezu in Jeri P. tožbo na plačilo zneska 567.287 kron.

Vtoževani znesek sestoji iz pri vložku št. 17 k. o. V. za tretje osebe zastavno-pravno zavarovanih terjatev 10.000 K, 482.000 K in 120.000 K.

Tožitelj ni dal tožbe zaznamovati.

Prvostopno sodišče je ugodilo s sodbo z dne 15./9. 1924 C 254/23 za 20.000 K — skrčenemu tožbenemu zahtevku v celem obsegu ter z izvršilnim dovolilom z dne 21./11. 1924 E 543/24 dovolilo izvršbo s prisilno osnovo zastavne pravice s knjižno zaznambo izvršljivosti terjatev 10.000 K, 483.000 K in 120.000 K, za katere je vknjižena zastavna pravica pri vl. št. 17 k. o. V., ker se je v teku pravde iz pravnih spisov prepričalo, da tožitelj vtožuje gornje vknjižene terjatve, katere je plačal upnikom za toženca.

Okrožno sodišče v M. kot rekuržno sodišče je vsled rekurza zavezancev in tabularnega upnika G. spremenilo izvršilno dovolilo E 543/24, zavrnilo predlog za zaznambo izvršljivosti navedenih terjatev, ker vtoževana terjatev ni istovetna z vknjiženimi terjatvami tretjih oseb, četudi je tožitelj že predložil odstopno pismo z dne 5./9. 1924.

Stol sedmorice, oddelek B v Zagrebu je s sklepom z dne 19./5. 1925 Ut 99/25-1 spremenil sklep okrožnega kot rekurznega sodišča v M. in vzpostavil prvosodni sklep, ker je terjatve tretjih oseb plačal za toženca tožitelj iz svojega,